

Schriftlezing FILIPENZEN 1, 1-11

Broeders en zusters in Jezus Christus,

Een brief ontvangen is een heerlijk moment. Als je de envelop aan de buitenkant ziet, herken je misschien al aan de buitenkant aan het handschrift wie de schrijver van de brief is. Of je kijkt snel even op de achterkant van de envelop, of de afzender daar misschien al zijn of haar naam heeft neergeschreven.

De postzegel daaraan kun je ook al wat zien. Of het een buitenlandse postzegel is, of een nederlandse. En meestal zijn briefenveloppen wit van kleur, maar soms hebben ze een andere kleur.

Je kunt ook aan de grootte van de envelop zien wat er in zit. Als het zo'n langwerpige is, dan is het meestal een rekening. Als het een heel klein envelopje is, dan is het vaak een geboortekaartje. En als het een grote envelop is met aan de rand een zwarte of grijze streep, dan is het meestal een rouwkaart.

En dan heb je nog niet eens in de envelop gekeken.

Welk een vreugde moet het zijn geweest voor die eerste christengemeenten, om een brief te ontvangen. Nieuws uit Jeruzalem, nieuws van de apostel Paulus, die immers enige tijd bij hen was, op één van zijn reizen.

En de spanning stijgt als je dan vervolgens de envelop voorzichtig open maakt, het papier eruit haalt en openvouwt en begint te lezen.

'Ik dank mijn God zo dikwijls als ik aan U denk.' zo begint de brief. En het gaat verder: 'En ik bid altijd voor jullie met blijdschap in mijn hart.' Dat is een heerlijk moment om zo'n brief te ontvangen.

En het is geen wonder dat deze prachtige brief een plaatsje heeft gevonden in de Bijbel, het Woord van God.

Maar ook voor de schrijver van de brief is het een heerlijk moment, om nieuws te kunnen brengen zonder er zelf bij te zijn. Hoe heerlijk is het voor onze God, om ons nieuws te brengen, zonder zelf direkt aanwezig te zijn.

Ergens in frankrijk werd onlangs een postbode gearresteerd. Het was wel een merkwaardig misdrijf, waaraan deze man zich schuldig had gemaakt. Hij was namelijk in het bezit van een gevoelig hart. U zult vragen: is dat dan een misdrijf? Maar dit gevoelige hart heeft hem toch in de gevangenis gebracht. Deze arme postbode kon het namelijk nooit over zijn hart verkrijgen om brieven te bezorgen, die verdriet in de huizen zouden brengen.

Zijn hele leven lang had hij alle brieven, die hij moest rondbrengen, eerst in't geheim gelezen. Zodra hij merkte dat er een onaangename boodschap in stond, dan verdonkeremaande

hij deze brief en gooide ze in het vuur.
Zo had hij bijvoorbeeld niet minder dan driehonder belasting-
aanslagbiljetten achtergehouden! Hij meende op die wijze zijn
medemensen een dienst te kunnen bewijzen. Maar u begrijpt wel,
dat de gevolgen van deze methode vaak nog onaangenamer waren
dan de inhoud van de verbrande brieven.

Hoe goed ook bedoeld, op deze manier kunnen wij de narigheid
niet op een afstand houden. Was het maar waar, dat dat zo
gemakkelijk zou gaan.

Al worden alle aanslagbiljetten van de belasting vernietigd,
de belastingplicht blijft. Al worden alle rouwkaarten ver-
brand, de dood blijft. Al worden alle brieven om hulp versnip-
perd, de hulpeloosheid blijft. Al worden alle afscheidsbrieven
vernietigd, het afscheid blijft. We kunnen zelf het verdriet
niet wegwerken uit het leven. Wij kunnen niet door onze post-
bode uit de ellende verlost worden.

Wij kunnen alleen verlost worden door Jezus Christus, Die alle
oneluksbrieven van de hele wereld in Zijn handen genomen
heeft, stapels brieven, stapels telegrammen, - en Die toen
alle adressen op alle enveloppen heeft doorgestreept en daar-
voor in de plaats Zijn eigen adres heeft ingevuld. Jezus heeft
onze post zorgvuldig gesorteerd; De brieven van de vloek heeft
Hij beantwoord, de brieven van de zegen heeft Hij naar ons
doorgestuurd.

Deze zegen-brieven zijn later in een verzamelwerk opnieuw
uitgegeven onder de titel 'Bijbel, Woord van God'.

De brief die U vandaag ontvangt in een feestelijke envelop is
zo'n zegenbrief. Er zit een uitnodiging in voor een feest. Een
maaltijd, waarvoor iedereen is uitgenodigd. Het zal een een-
voudig feestmaal zijn, een beetje brood en een beetje wijn.

Het is een zegen-brief die U vandaag ontvangt. En u bent op de
uitnodiging ingegaan, en daarvoor dank ik mijn God. Want nu
komt dat heerlijke moment, waarop Jezus zich met uw leven
verbindt, en U bevrijdt van alles wat een mens te zwaar valt.

Laten wij het feest van de Tafel des Heren samen vieren, en
moed vatten in ons hart, want zo wil de Heer naar ons omzien.

Het hart van ons geloof is en blijft, dat Jezus alle levens-
brieven kent. Ze hebben hem ook om die reden gearresteerd, en
zelfs ter dood gebracht. Maar zijn invloed is gebleven, zijn
liefde is gebleven door alle eeuwen heen, zijn God is onze
God, en zijn opstanding is onze opstanding.

Dank aan God voor dit rijke evangelie. AMEN

Ze worden zelfs dieper, omdat Hij ons draagt!

Wie één mens redt, redt de hele wereld, zegt een joods spreekwoord. En dat gebeurt vandaag in dit evangelie. Hij is de redder der wereld.

Maar de onveiligheid blijft voor Jezus. De bedreiging en de bespotting houden niet op.

Ook al neemt Jezus steeds weer de houding aan van het schrijven op de grond, ook al probeert Hij steeds weer mensen voor God te winnen, de dreiging van de dood blijft bij Hem.

Hoe is het dan mogelijk, dat dit evangelie ons toch helpt op weg naar Pasen? Hoe is het mogelijk, dat dit evangelie ons dichter brengt bij de vreugde van Pasen? Terwijl de vreugde in dit verhaal toch ver te zoeken is?

Om de vreugde van Pasen te proeven kunnen wij kruipen in de huid van deze vrouw; misschien is ze schuldig, misschien is ze misbruikt, wie zal het zeggen.

Maar ik weet dat er vreugde en opluchting in haar is, als Jezus haar aanspreekt. In zijn ogen is zij weer mens geworden!

En dat is precies wat ons zal gebeuren, als we het licht van Pasen binnenlaten in ons leven. Dan wordt je weer mens voor God.

Gemeente, niemand kan in de voetstappen van Jezus treden. Dat is te veel gevraagd voor gewone mensen. Maar het is ook niet nodig! Jezus is voor ons die weg gegaan, om onze weg te verlichten. Onze taak is die voetstappen van Jezus niet uit het oog te verliezen, want Jezus brengt ons dichterbij God.

We staan midden in het lijden van de wereld. Wij delen verdriet en zorgen. En wat ons gaande houdt is dit: Jezus' voetstappen zullen niet vervagen.

Dank aan God voor dit rijke evangelie. AMEN